

Острів ГУР. Таємниці. Операції. Війна

КУПИТИ

Закарбницька війна росії з Україною триває з 2014 року. Всі ми є свідками потужної оборонної здатності наших Збройних Сил. З моменту повномасштабного вторгнення росії у 2022 році особ-ливу роль відіграє українська воєнна розвідка, яка демонструє надвисокий рівень роботи — злагодженість, професіоналізм і здатність діяти на випередження. Операції в тилу ворога, здобуття критично важливої інформації та ефективна координація дій із ЗСУ — в основі сюжету цієї книги. Сучасна українська розвідка — це та сила, що формує не лише хід війни, а й майбутнє країни.

То якою є воєнна розвідка України зсередини? Яким було її становлення та розвиток? Які таємниці живуть у кабінетах ГУР? На ці та інші запитання читач знайде відповіді в історіях, що приховані за обкладинкою.

Зміст

Слово до читача -----	7
Від автора -----	11
Розділ 1. ВИСАДКА В КРИМУ -----	20
Розділ 2. ПІД ЗЕМЛЕЮ ТА В МОРІ -----	36
Розділ 3. ПОВЕРНЕННЯ -----	44
Розділ 4. ВОГОНЬ ТА ЧАЙКИ -----	52
Розділ 5. ВОРОТА НА КИЇВ -----	60
Розділ 6. ВІДРОДЖЕННЯ МІФУ -----	67
Розділ 7. БИТВА ЗА МОЩУН -----	76
Розділ 8. ШПИГУНСЬКІ ІГРИ -----	84
Розділ 9. ДОЛЯ КРАЇНИ СІВЕРСЬКОДОНЕЦЬК -----	97
Розділ 10. ОПЕРАЦІЯ «БЄЛГОРОД» -----	105
Розділ 11. РЕВОЛЮЦІЯ НА ВОДІ — MAGURA -----	114
Розділ 12. ПОВІТРЯНИЙ МІСТ ДО МАРІУПОЛЯ — ПОЧАТОК -----	125
Розділ 13. ПЕРЕЛІТ У ПЕКЛО ТА ПОВЕРНЕННЯ -----	134
Розділ 14. ДАЛЕКОБІЙНА ТІНЬ -----	142
Розділ 15. ХАРКІВ. ПЕРША ЛІНІЯ -----	154
Розділ 16. У КРИМ НА ВОДНИХ МОТОЦИКЛАХ -----	166
Розділ 17. КВИТОК У ЖИТТЯ -----	173
Розділ 18. ВРЯТУВАТИ ЛЮДЕЙ -----	183
Розділ 19. КІТ ГЮНТЕР -----	195
Розділ 20. ІНФОРМАЦІЙНА ВІЙНА -----	201

Розділ 1.

ВИСАДКА В КРИМУ

Вівторок 27 червня 2017 року виявився підозріло тихим та надзвичайно спекотним. Кияни, які опинилися з самого ранку на вулиці, намагалися проходити по тротуару, тримаючись тіні, яка розповзалася темною плямою від багатоповерхових будівель. Мешканці столиці поспішали на роботу, але пересувались вони майже непомітно, ховаючись від спеки. Автомобільний рух також виявився не таким жвавим, як зазвичай. Через підвищену температуру та розпечений асфальт рух був доволі повільним, і тому машини пересувалися, мов великі кольорові жуки. Київ ліниво просинався й нікуди не поспішав.

Однак саме в той момент, коли температурна позначка на градуснику перетнула цифру у 25 поділок і гаряче сонце зробило майже неможливим перебування на вулиці, на перехресті з'явилася чоловіча фігура. Міцна постать швидко рухалася вулицею Солом'янською, що за п'ять кілометрів від центру міста. Чоловік підійшов до свого легкового автомобіля «Мерседес», припаркованого біля траси. Не озираючись, він сів у машину й поїхав.

Та майже одночасно з тим, як завівся двигун й авто проїхало в бік повороту, з вулиці пролунав потужний вибух. Дим із червоним полум'ям декілька секунд підіймався в небо мирного та сонячного Києва. Поодинокі перехожі з жахом роздивлялися місце теракту. Вибух був такої сили, що уламки розлетілися на сто метрів, пошкодивши сусідні авто та поранивши двох людей.

За кілька хвилин вогонь повністю знищив транспортний засіб, залишивши страшні, покручені рештки автомобіля та його колишнього власника. Згодом місце інциденту оточила поліція, повітря розривали сирени машин швидкої допомоги, а журналісти намагалися продертися крізь натовп роззяв. Місто ледве оговтувалося від цієї трагічної події.

Того ж ранку українські ЗМІ зарясніли заголовками. О 8:29 на сайтах вже писали: *«Моторошна смертельна надзвичайна подія в Києві на Солом'янській: на ходу вибухнув Мерседес. Один загинув»*. За сорок хвилин, десь о 9:10, у стрічці новин можна було прочитати про те, що *«підірив автомобіля в Києві поліція зареєструвала як теракт»*. Вже о 10:09 стало зрозуміло, що «вибух у центрі Києва забрав життя

командира спецпідрозділу Головного управління розвідки». А о 10:39 ця інформація доповнилася вже більш конкретними даними: *«Це війна терору — під час вибуху в Києві загинув начальник управління ГУР 38-річний Максим Шаповал»*.

Та виявилось, що це ім'я й прізвище зовсім не знайомі не тільки читачам, але й навіть журналістам. Редактори новинних стрічок українських сайтів були вимушені терміново шукати інформацію про трагічно вбитого розвідника. Вже під вечір ЗМІ зарясніли іншими статтями, у яких поступово проступав нарис таємничої фігури загиблого. Його військовий шлях пролягав від боїв за Донбас — Донецький аеропорт — до витончених спецоперацій. Тож довгі роки український розвідник Максим Шаповал перебував в *«інформаційній темряві»*, однак навіть із цієї тіні його дії та дії його колег примушували нервувати росіян.

Діяльність ГУР не потрапляла на очі пересічним громадянам, як того й вимагає профіль роботи розвідки. На це ще накладася політична специфіка — тільки після Революції Гідності 2013-2014 років почалося відродження української воєнної розвідки. До того вона не була задіяна в гучних операційних задумах, бо під час президентства Віктора Януковича повністю не реалізовувала свою функцію. Колишній президент Янукович майже повністю підпорядковувався Кремлю, тому про якісь операції проти росії не могло бути й мови.

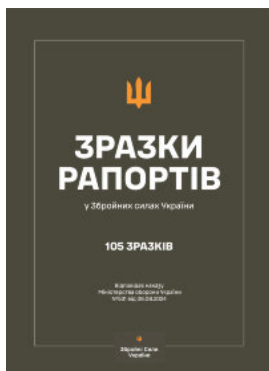
Отже, починаючи з 2014 року, тобто відколи змінилися влада в Києві та Путін захопив Крим, спецпризначенці ГУР стали виконувати ризиковані операції в тилу росіян. Ще за рік рейди українських розвідників завдали болючої шкоди російським окупантам, але ці дані тільки по краплі просочувались в інформаційний простір. Тож трагічний вибух машини Шаповала 2017 року зірвав вибуховою хвилею покривало таємниці з операцій гурівця та його колег.

У той день, 27 червня, я вперше прочитав про діяльність ГУР, та вже тоді ці крихітні дані, які потрапляли на очі, натякали, що під оболонкою чергових фраз про спеціальні операції ховається дещо більше, ніж сказано. Трагічний випадок із Шаповалом, мов щілина,

дозволив мені подивитися на українську розвідку як на потужну організацію. Але навіть я в той час не мав гадки, до якого розміру збільшиться діяльність ГУР. Якби в той час мені показали вислови закордонних експертів зразка 2024 року, під час повномасштабної війни, то я б не повірив такій високій оцінці. Так, після серії ударів українськими дронами по нафтопереробних заводах РФ американський генерал у відставці та колишній командувач армією США в Європі Бен Годжес заявив, що *«ГУР далеко попереду російських спецслужб. Ведуть бій з росіянами, шукають способи перехопити ініціативу, поки ЗСУ коригують свої плани та відновлюють свою силу»*. Таких позитивних відгуків західних експертів можна набрати велику кількість.

Світові журналісти все більше звертали увагу на роботу цього військового відомства. Наприклад, у січні 2024 року видання Financial Times писало про *«нахабні та успішні атаки ГУР у тилу ворога на окупованій росією території та в самій росії»*. Поступово, завдяки статтям та сюжетам на ТБ, виявилось, що українська розвідка ставала однією з надпотужних спецслужб світу.

Рекомендована література

[Зразки рапортів у ЗСУ
+ наказ МОУ № 531](#)

Перейти до категорії
Військова справа

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ